

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἐὰν δεδομένη τις πίστις ἢ διδασκαλία καθίστησι τινα κρείττονα τοῦτο ἡρτῆται ἐκ τῆς πίστεως, ἢ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ἐὰν δὲν συμβῇ οὕτω, οὐδενὸς λόγου ἐστὶν αὕτη ἀξία, ὡς πρὸς αὐτὸν ἢ τὸν κόσμον. Θετικὴ ἐκφρασις πίστεως εἶναι πολὺτιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν οὐχὶ δι' ἄλλο, ἀλλὰ τοῦλάχιστον, διότι ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ λάβῃ θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του, καὶ τίθησι ἐς τὴν εἰς τὰς ἐνεργείας του· ταχύνει τὴν σκέψιν, διότι τὴν θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιθέσεων. Μόνον ὅταν οἱ πόδες τοῦ ἀνθρώπου ἐγγίσωσι τὸν πυθμένα οὗτος ἀρχεται νὰ αἰσθάνηται τὴν ὁρμὴν τοῦ ρεύματος, καὶ συγκεντρώνει τὰς δυνάμεις του ν' ἀντιστῇ κατ' αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡθικῇ οὐδεὶς πιστὸς πρέπει νὰ κλονίζηται. Ἡ θρησκεία, ἐν ταῖς δογματικαῖς αὐτῆς διδασκαλίαις εἶναι λίαν σοβαρὰ καὶ ἕκαστος ὀφείλει νὰ ἔχῃ θετικὴν περὶ αὐτῆς πεποιθήσιν. Μόνον ὅταν σαφῶς ἀποφασίσῃ τις ἐν τῇ νῷ αὐτοῦ τί νὰ σκεφθῇ περὶ Χριστοῦ, ποῖαν νὰ δώσῃ αὐτῷ θέσιν ἐν ταῖς διαφόροις ὑπάρξεσιν, μόνον ὅταν φθάσῃ εἰς θετικὴν καὶ ἐγκάρδιον πεποιθήσιν ὡς πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ καὶ τὰ προσόντα, ἀρχεται νὰ γινώσκῃ ποῖαν σημασίαν ἔχει ἐπὶ τῆς ψυχῆς του ἢ πὺ ἴσταται ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.

«Ἐὼς ποτε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ (*).

Τί ἐστὶ λοιπὸν ἀγωγή, τίς ὁ σκοπὸς αὐτῆς καὶ πῶς δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀνθρώπου;

(*) Ἐγχειρίδιον τῆς παιδαγωγοῦ ὑπὸ Pape Carpentier. 1ος μέρος πρῶτον, κεφάλαιον τρίτον.

Σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς εἶναι νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν παῖδα κατὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἀνάπτυξιν, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ ὥσάκις ἐλαττοῦται κατὰ τι ὡς πρὸς αὐτήν, νὰ τὸν ποδηγετήσῃ ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων, οἵτινες τὸν περιβάλλουσι καὶ νὰ διερμηνεύσῃ αὐτῷ τὰ μαθήματα, ἅτινα ἡ φύσις καὶ ἡ κοινωνία τῷ ἀποκαλύπτουσι· διότι ὁ ἄνθρωπος ἤθελεν ἔχει γνώσεις πολὺ στενὰς ἐὰν περιορίζετο μόνον εἰς τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ πείραν· τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἐπλάσεν αὐτὸν ὡς κοινωνικόν· ἔθεν ἔχει ἀνάγκην οὐ μόνον νὰ μεταδίδῃ τὰς ιδέας αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὁμοίους του, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάσκηται ἀμοιβαίως ὑπ' αὐτῶν.

Τὸ νὰ συνεργῇ τις λοιπὸν μετὰ τῆς φύσεως πρὸς διάπλασιν τοῦ εὐγενεστάτου τῶν ἐπὶ γῆς δημιουργημάτων, τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν ἐρισθεῖσαν αὐτῷ πορείαν, ἐὰν ἤθελε παρεκτραπῇ, ἰδοὺ ἡ ἐντολὴ τῆς παιδαγωγοῦ· ἐντολὴ εὐγενῆς καὶ ἱερὰ ἀπαιτούσα παρὰ τοῦ ἀναλαμβάνοντος αὐτήν· κρίσιν ὀρθὴν καὶ ἀφοσίωσιν ἀπειρον καὶ ἐπιβάλλουσα αὐτῷ συγχρόνως εὐθύνην βαρεῖαν καὶ σπουδαιοτάτην.

Καὶ ὅμως ἐὰν ἐρωτήσωμεν τίνι τρόπῳ δύναται ἐπαξίως ἡ παιδαγωγὸς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολήν της, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὁ ὀρθὸς νοῦς ἀρκεῖ μόνος, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα.

Ἀλλὰ πῶς δύναται τις νὰ εὐδοχημῇ εἰς ἔργον τι οἰονδήποτε; Μήπως ἐφαρμοζὼν μεθόδους αὐθαίρετους χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως ἐὰν αὗται ᾔηται αἱ καταλληλότεραι πρὸς τὸν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκει; ἢ μήπως προτείνων θεωρίας καὶ συστήματα ὅλως ἀντίθετα πρὸς τὴν φυσικὴν πορείαν τῶν γεγονότων, ἣν ζητεῖ ν' ἀκολουθήσῃ; Ἀναμφιβόλως ὄχι. Ἐνούμενος συμφώνως μετὰ τοῦ δημιουργοῦ τοῦ ἔργου, οὗτινος ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ σχεδίου αὐτοῦ διεισδύων, ὀφείλει νὰ ἐμφορηθῇ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἐμπνεύσαντος